

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

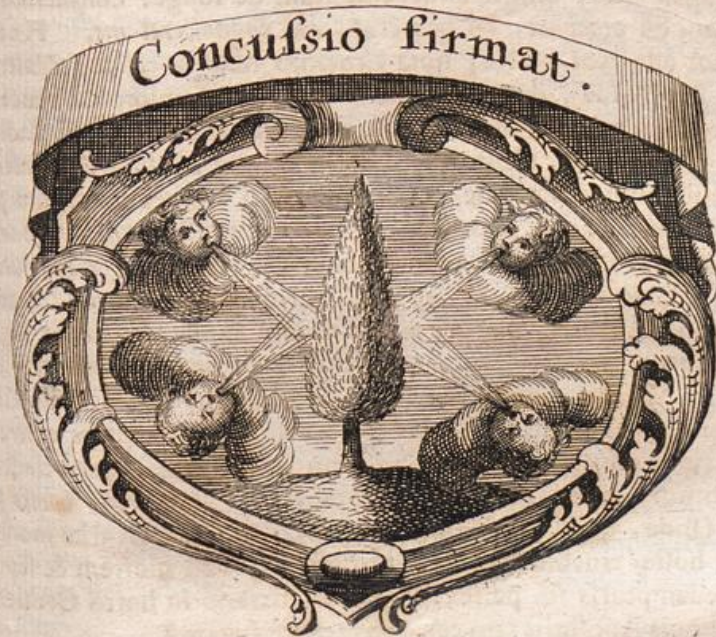
Consideratio XXXXV. B. Virgo & Mater Dolorosa etiam post cruentam Filii sui mortem sub cruce constantissimè perseverat. Emblema. Cypressus ventorum turbine agitata, & tamen constans perseverans cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLV.

B. Virgo & Mater Dolorosa etiam post cruentam Filij sui mortem sub Cruce constantissimè perseverat.

Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus.
Joan. 19. 25.

R ESTÈ B. Virgo & Mater dolorosa stans Srylitâ firmior sub cruce Unigeniti sui à Sapiientissimo Ecclesiastico Cupresso assimilata est: *Sicut Cypressus in monte Sion.* *Ecli. 24. 17.*
 Adverte, Cupressus arbor est pulcherrimè comata, & in conum altissimè affurgens, nullis unquam anni temporibus virorem suum amittens, aut ventorum, aut tempestatum

Mater Dolorosa

Zz

tum

N.

rum injurijs cedens, sed semper eundem virorem illibatam conservat;
unde Lemma:

Concussio firmat.

En præclarum afflictissimæ Virginis sub cruce Filij in omnibus
angustijs constantissimè perseverantis Symbolum. Moritur tandem
in infami ligno dulcissimus Natus, crudeli lanceâ latus & COR
Psal. 141. 5. ejus transfoditur, omnes amici ejus stant de longè: *Considerabam ad
dextram, & videbam, & non erat, qui cognosceret me.* Hæc sola
Matt. 13. 55. inter tot efferratos hostes, nota Crucifixi Mater: *Nonne Mater ejus
dicitur MARIA, dum orbis penè corruit, firmiter sub cruce per-
severat, non murmurans contra interfectores, non clamans vindictam
contra Deicidas, nec ullum impatientiæ signum unquam demonstrans,
sed omnia Divinæ Providentiæ & Voluntati committens: Tam parti-
cipans charitatis, ait S. Amadeus, quàm crucis JESU, assumpsit oratio-
nem pro eis, corde perfectò paternæ pietatis aures compulsans: Pater di-
mitte illis hanc noxam.* O flebilis Cyparissus! Planè Mater, sunt ver-
ba Guarrici Abbatis, quæ nec mortis terrore Filium deserebat: *Quomo-
do enim morte terveri poterat, cujus charitas fortior, quàm mors erat?*
2. Mirantur nonnulli, quare S. Joannes, dilectus ille Christi
Discipulus tam constans sub cruce permanerit, qui priùs cum cæce-
ris Discipulis in horto Olivario, cum Christus in manus traderetur
Matt. 26. 56. peccatorum, tam citam fugam apprehendit: *Relicto eo, omnes fuge-
runt?* Unde, quæso, hic ardor Joanni, quòd in Calvariæ monte in-
ter tot hostes truculentos constantissimè usque ad mortem & sepul-
taram Redemptoris sui perseveret, & econtrario in horto Gethsemani
cum reliquis Apostolis tam celerem capessat fugam?

Responder ad propositum doctissimus Franciscus Labata, quòd
hic dilectus Christi Discipulus inenarrabilem constantiam MARIE,
dolorosissimæ Matris JESU, in omnibus cruciatibus ac periculis Fi-
lium suum fidelissimè sequentis, impensius consideraverit, cujus for-
tissimo exemplo animatus pariter constanti & impavido animo non
tam sub cruce stetit, quàm & seposito omni mortis timore usque ad
*Franc. La-
bata 10. 2.
de Dol. Mar.
prop. 36. fol.
653.* sepulturam crucifixi JESU perseveravit: *Stabat juxta crucem Christi
(id est Joannes) ait Labata, absque ullo pavore, timuit mortem in hor-
to, cur non sic juxta crucem? Quia scilicet videbat ibi MARIAM plus-
quàm humanâ quâdam fortitudine, ac constantiâ ibi adstantem, & tan-*
to

to exemplo roboratus, pariter & ipse stetit absque iudicium & ministrorum timore, &c.

O anima Christiana! si statuisti Christum crucifixum sequi? Ea exemplum præclarissimum in dolentissima DEI Matre: *Fac secundum Exod. 25. 40.* exemplar, quod tibi monstratum est in monte, & hanc Sacratissimam Matrem tuam cum S. Joanne generoso animo usque ad crucem Redemptoris tui sequere. Ah quid fugis crucem, in qua unica salus, vita & resurrectio tua consistit? Eja iter aggredere, & venientem fortiter excipe: *Vis crucem*, ait Jacobus Nouet in Exercitijs Spiritua- *Fac. Nouet* libus, *exiguo cum labore & magno fructu ferre? Ama. Hic est ille gla-* *in Exercit.* *Spirit. f. 100* dius doloris, qui pectus & animam B. Virginis pertransiuit: *Amor signi-* *Spirit. f. 100* dem causa illi doloris fuit, & lenimen. *Doluit, quia amavit: Tulit do-* *Amor Christi nomen difficultatis erube-* *scit, &c.*

3. Cum Josue quondam, invictissimus juxta ac pientissimus belli Dux cum quinque Chananæorum Regibus acerrimum prælium committeret, sol, mundi oculus per inauditum miraculum integro die æstivo, hoc est spatio quatuordecim horarum in sua statione permansit immobilis: *Stetit itaque sol in medio cæli, & non festinavit oc-* *Josue. 20. 23.* *cumbere spatio unius diei.* Hic inquirunt Sacrarum Litterarum Interpretes, an tunc etiam luna, tanquam luminare minus in suo cursu steterit immota? Ad quod responder doctissimus Abulensis, quod non sol duntaxat, velut Serenissimus astrorum Rex, sed & luna, ac cæteri cælorum orbes tum temporis omnino steterint immobiles, causa est, quia aliàs pulcherrima illa cælestium siderum hierarchia, & ordo sideribus à creatione mundi præfixus per inæqualem astrorum progressionem perturbatus, & dissolutus fuisset. Nunc à figurante ad figuratum.

Per hunc solem in medio cursus sui stantem, rectè Solem justitiæ, qui est Christus DEUS noster, intelliges, qui tunc in medio ætatis suæ cursu stirit, dum in cruce exaltatus est; quem mysticum Solem in statione sua secuta est pallida luna, subaudi: Beatissima & afflictissima Mater ejus M A R I A, quæ rectà sub hoc Sole, in cruce occumbente, se stirit: *Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus.* *Joan. 19. 25.* *O tristis statio! ubi adimpletum illud fuit: Sol & luna steterunt in ha-* *Hab. 3. 11.* *bitaculo suo.* Audite Doctorem Seraphicum, quomodo hanc dolorosissimam Deiparentem sub cruce consistentem, alloquatur: *O Domina S. Bonav. in* *Scim. amo-* *ris. t. 4.* *mea, ubi stas, inquit, nunquid juxta crucem? Imò in cruce cum Filio* *crucia-*

cruciaris, ibi enim confixa es secum, sed hoc distat, quia ipse in corpore, tu autem in Corde. Nec non & ejus vulnera per corpus ejus dispersa, sunt in Corde tuo unita; ibi Domina lanceatum est Cor tuum, ibi spinis coronatum, ibi illusum, exprobratum, & contumelijs plenum, aceto & felle potatum. O Domina cur ivisti immolari pro nobis? Nunquid non sufficiebat Filij passio nobis, nisi crucifigeretur & Mater? &c.

4. Sæpius hæctenus miratus sum, cur hæc Sacratissima Virgo à SS. Patribus, imò & ab ipsa Ecclesia *Stella maris* assimileretur; ita hanc coeli Reginam & mundi Dominam honorat Ecclesia in illo devotissimo hymno: *Ave maris Stella*, & in alio loco: *Stella maris succurre cadenti*; ad quod pariter alludit Nomen hujus mitissimæ Virginis: *MARIA*, inquit Divus Hieronymus, *Stella maris interpretatur*. Et quomodo, dices, *MARIA* *Stella maris* esse potest?

S. Hieron.
ad Eustoch.

Rationem assignat idem sanctus Ecclesiæ Doctor, quia hæc *Stella* nunquam patitur occasum, & est ab occasu distantissima; Per mare verò haud immeritò amarissima Christi Passio intelligitur: *Passio Christi*, ait S. Augustinus, est mare rubrum sanguine Domini consecratum. O anima Christiana! inspice hanc dolentissimam Virginem juxta crucem morientis sui Filij stantem; ô vera maris *Stella*, quæ in omni tumultu, etiam dum mundi machina videbatur dissolvi, firmiter stabat, & nec in luctuosissimo Divini Solis occasu deficiebat, aut occasum patiebatur: *Stella maris nunquam patitur occasum*. O anima

S. Aug. in
Psal. 80.
fol. 195.

quid agis? Recurre ad hanc Stellam, quâ Duce per hoc mare magnum & spatiosum hujus mundi immundi securè ad salutis æternæ portum poteris pervenire; *MARIA*, subintrat hîc S. Bonaventura, gerit officium *Stellæ marinæ*, quæ navigantes per mare mundi in navi innocentie vel pœnitentiæ dirigit ad littus cœlestis patriæ. Audiamus & doctissimum Lanspergium, ita de hac dolorosa Matre differentem: Verè stabat, inquit, quia Apostolicis Viris fugientibus, omnibusque alijs recedentibus: quando jam *JESUS* ad dexteram considerabat & sinistram, & non erat, qui cognosceret eum: Ipsa gloria universi generis fœminei inter tot pressuras Filij constanter cum eodem solo perseverabat. O Christiani! non initium operis, sed finis coronatur. Discite à dolorosissima Matre in bene cœptis perseverare: Quid enim juvat architectum ædificij fundamentum collocare, si non poterit fabricam consummare, & usque ad recti culmen perducere? Quid curforem, si in medio cursûs deficiat antequam ad metam perveniat? Quid militem, si ab initio quidem pugnæ gladium in hostem stringit, sed

S. Bonav. in
Spec. B. M. V.

Lansp. hom.
48 de Pass.
Doms.

sed mox sine obtenta victoria in fugam se proripiat? *Durate & vosmetipfos rebus servate secundis.*

5. De Debbora fortissimâ Heroïna recenset Liber Judicum, quòd in monte Ephraim stans sub excelsa palma cruentum illud prælium de longè aspexerit, in quo Barach belli Dux adversus Sisaram, militiæ Regis Jabin Principem feliciter dimicavit, in qua pugna exercitus hostilis ab Israëlitis ferè ad internecionem deleris, & Sisara profugus à Jahel forti fœmina in tabernaculo, clavo ferreo, per tempora ejus transadacto, superatus est: *Et sedebat sub palma, quæ nominè illius vocabatur inter Rama & Bethel in monte Ephraim.* Jud. 4. s.

Per hanc fortissimam Debboram, teste Salmerone, B. Virgo & Mater dolorosa præsignata est, quæ sub cruce, tanquam sub palma victoriosa consistens cruentam Filij sui cum dæmone, mundo & peccato pugnam non de longè sed cominus aspiciebat: *Stabat, inquit Salmeron, sicut Rachel juxta Therebinthum, parturiens cum dolore filium.* Idem: *Stabat sub palma, sive juxta palmam, ut Debbora fortissima, spectans prælium Barach contra Sisaram, id est, Christi in dæmonem, &c.* Salmer. de B. V. hie.

O quàm benè igitur hæc Sacratissima Virago ab ipso Sanguinum Sponso cuidam palmæ victrici comparata est: *Statura tua assimilata est palmæ; dum enim Christus Dominus crucis palmam ascendit; & fructus ejus apprehendit: Ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus; hæc quasi altera palma in adversis magis erecta, constanter inter omnes angustias semper mente erecta stetit, nec unquam (prout aliqui volunt) animi deliquium, aut spasmus passa est: Undique, ait S. Laurentius Justinianus, vehementissimi doloris aspiciebat insignia, & tamen juxta crucem stabat.* Cant. v. 7. Cant. v. 8. S. Laur. Just. de Triumph. agon. c. 18.

Videbat hæc afflictissima Mater in pendente Filio Caput Divinissimum spinis cruentarum, manus & pedes ejus ferreis perforatos clavis, ossa luxata, & per immanissimam nervorum extensionem è suis mora compagibus: *Et tamen juxta crucem stabat?*

Cernebat illum coram omni multitudine ignominiosissimè nudatum, præ horrore & verecundia omnibus artubus trementem, à sunctis & infimæ fecis homuncionibus illulum, spretum, vilipensum, ac novissimum virorum: *Et tamen juxta crucem stabat?*

Audiebat hunc miserrimâ morte tabescentem Filium, & ob vehementissimam sitim, quia omnem sanguinem, quidquid erat in membris & arterijs, jam pro salute orbis profuderat, flebiliter pau-

Id ante mortem clamantem: *Sitio*, & nec haustum frigidæ illi poterat subministrare in extrema necessitate constituto: *Et tamen juxta crucem stabat?*

Isa. 1. 6.

Intuebatur eum toto corpore plagatum, ac vulneribus repletum, ita ut à planta pedis usque ad verticem non esset in eo sanitas: *Vulnus & livor, & plaga tumens; non est circumligata, nec curata medicamine, neque foras oleo; & in his omnibus cruciatibus non poterat juvare Filium Mater, nec hiantia alligare vulnera, aut linreo sanguinem abstergere.*

Luc. 10. 33.

O felix Jeruchuntine! tu optimum Samaritanum nactus es, qui tua curaret vulnera, & in ea vinum ac

Matth. 8. 20.

oleum infunderet; JESUS autem in cruce pendens, non habet, unde Caput reclinet, qui tamen vulneratus est propter iniquitates nostras, & attritus propter scelera nostra, cujus livore sanari sumus. Ah piensissima Domina! ô Mater desolatissima, quomodo, oblecto, tibi CORDI fuit, dum morienti proli nec minimum poteras maternum exhibere ministerium? Et tamen juxta crucem stabat?

Videbat denique suum dulcem Natum, morientem, desolatatum, dum emisit spiritum, & neque in hac suprema lucta ullam ei opem, aut consolationem poterat afferre omnium matrum afflictarum afflictissima Mater: *Et tamen juxta crucem stabat?*

Joel. 2. 32.

O dolorosissima Mater! quis est homo, qui non fletet, Christi Matrem si videret in tanto supplicio? Sol versus est in tenebras, & luna in sanguinem; terra pendente Domino in patibulo à fundamentis commota est; petra durissimæ disruptæ, & omnis creatura ingemuit. Et ego solus, heu infelix peccator! crucifixo Salvatore meo, & tibi ô mœstissima Mater non condoleam? Ego? Ego? Ah ego non condoleam? Ah fluite lacrymæ, &c. fluite.

Cant. 1. 6.

6. Dilecta illa Sponsa, postquam Divinum Sponsum suum, candidum & rubicundum summo animi cum luctu diu per vicos & plateas, sed frustra quæsisset, tandem illum in meridie in florido crucis lectulo quiescentem invenit: *Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in meridie?* Supra quod Reverendissimus Drogo Episcopus Ostiensis:

Drogo de Sacram. Dom. Pass.

*Nunquam, inquit, te inveniam, nisi tantum in cruce, ibi dormis, ibi pascis, ibi cubas in meridie. O dura requies! requiescere in cruce. O fidelis Sponsa! tu videris mihi ut pallens quædam hederæ, quæ non solum virenti, sed & emortuo arboris trunco adhærere assolet, unde lemma prædictæ Sponsæ: *Tenni eum, nec dimittam.**

Cant. 3. 4.

O Pien

O pietissima Domina! verè Mater amoris & doloris! tu per illam Sulamitidem præsignata es, quæ nec per mortem dilectissimi Filij tui à cruce avulsa, nec recedentibus omnibus ab ea recessisti, sed constans sub illa perseverasti, donec amantissimum ac longè pretiosissimum illud pondus de ligno depositum, inter tua materna brachia reciperes, & tumulto, heu quanto cum luctu! inferres. Audite ô charæ animæ! ô Sionidæ audite hanc ipsam Sanctissimam & afflictiissimam Matrem vestram ad B. Birgittam loquentem: *Alijs recedentibus, inquit, ego recedere non potui, sed jam quasi consolata sum, quod jam Corpus ejus de cruce depositum contingere potui, & in sinum recipere, vulnera explorare, & extergere sanguinem, &c.* O tristis consolatio!

Revel. 3.
Birg. l. 4.
c. 70.

7. Occurrit hîc mihi fortissima illa Spartana & Divi Melithonis sancta Mater, quæ, cùm generosi illi quadraginta Martyres ad Sebasten, Armeniæ urbem frigidissimo hyemis tempore sub cælo nudo supra rigens stagnum nudi pernoctare cogentur, ac demum fractis cruribus crudelem in modum enecti, in plaustris ad rogam traherentur, Melithonem filium suum proprijs humeris ad struem lignorum, supra quam cæterorum Martyrum corpora concremabantur, portavit, eumque in rogam, tanquam gratissimum holocaustum, mortuum injectit, ut qui fide & virtute conjunctissimi fuerant, funeris etiam societati copulati, unâ in cælum pervenirent.

Brev. Rom.
20. die Mart.

O Sanctissima Mater! ô Mater dolorum! quis tuam explicet invictam sub cruce constantiam, dum non modò amantissimum Filium tuum à Nicodemo & Josepho de cruce depositum, stans omni rupe firmior proprijs maternis ulnis ardentissimè affectu excepisti, verùm etiam, velut altera Spartana mulier in ara cordis tui per ignem immensi amoris in gratissimum holocaustum DEO Patri pro totius humani generis salute obrulisti. Audi Metaphrasten: *Quin etiam, inquit, B. Virgo in eo deponendo à cruce maternis manibus inservijt, & clavos, qui extrahabantur, suo sinu accepit, & membra illius amplexata est, partim quidem ulnis stringens, partim autem suis quoque lacrymis plagas emundans, deinde etiam tota toti corpori circumfusa, &c.*

Metaphor.
die 15. Aug.

8. Coronidem huic nostræ Considerationi imponat ipse JESUS & hic Crucifixus, de quo in ligno inter extremos cruciatus pendente refert Paulus Doctor gentium, quòd paulò ante mortem suam in amarissimas lacrymas fuerit solutus; *Cum clamore valido, & lacry-*

Hebr. 5. 7.
cry-

crimis offerens, exauditus est pro sua reverentia. O benignissime, & dulcissime JESU! quid hoc est? Quare ante obitum tuum in cruce tam copiosas profundisti lacrymas? Quæ causa fuit novi hujus doloris & lacrymarum?

*Fineti sopra
l' interno
Martirio
di M. V.*

Joan. 11. 35.

Respondent Interpretes, quòd Christus Dominus in agone tunc constitutus, aspiciens ultimâ vice dolorosissimam Matrem suam, in has lacrymas profusus fuerit in consideratione tantorum dolorum, quos unâ secum patiebatur cor ejus; si enim prius videns Martham & Magdalenam ad sepulchrum fratris sui plorantes, ob compunctionem illarum lacrymatus est JESUS; quantò magis, cum moestissimæ Matri suæ ultimum in cruce vale dixit. O anima Christiana & peccatrix! JESUS & MARIA in sanguineas pro te solvuntur lacrymas, & tu siccas hæc spectas oculis? Angeli pacis amarè flet, & tu rides? Audi, quid Poëta in utramque tibi aurem occinat:

Dum tremit & Tellus, & petra dehiscit, homo stat:

Et terrâ & petrâ est sic magè brutus homo.

CON-